

**Српска Православна Црква Рођење Пресвете Богородице
Недељник – Weekly Bulletin**

Priest: Fr. Đorđe Tomić
Cell: (540)-223-6019
Email: tomicg93@gmail.com
Website: www.serbianorthodoxchurchvirginia.com
Facebook Page: The Nativity of the Most Holy Theotokos



Недеља двадесет и седма по Педесетници - 27th Sunday After Pentecost

Тропар - глас други (Васкрсни)

Када си умро Животе Бесмртни, тада си умртно ад блистањем Божанства, а када си умрле од праискона васкрсао, све Силе Небеске Ти клицаху: Животодавче, Христе Боже наш, слава теби!

Troparion – Tone 2 (Resurrection)

When You descended to death, O Life Immortal, You slew Hades with the splendour of Your Godhead. And when from the depths You raised the dead, all the powers of heaven cried out: O Giver of Life! Christ our God, glory to You!

Тропар – глас други (праоцима)

Вјером си праоце оправдао и од народа си их обручио Цркви. Хваљени су славом светих, јер из њиховог сјемена је плод благословен, пресвета Богородица, која те је без сјемена родила: Њиховим молитвама, Христе Боже, смилуј се на нас.

Troparion — Tone 2 (Forefathers)

By faith You justified the Forefathers, when through them You betrothed Yourself beforehand to the Church of the Gentiles. The saints boast in glory, that from their seed there is a glorious fruit: she who bore You without seed. By their prayers, O Christ God, save our souls.

Тропар – глас четврти (Свети мученици Евстратије, Аксентије, Евгеније, Мардарије и Орест)

Мученици твоји Господе, у страдању своме су примили непропадљиви вјенац, од тебе Бога нашега, јер имајући помоћ твоју мучитеље побједише, а разорише и немоћну дрскост демона: њиховим молитвама спаси душе наше.

Troparion — Tone 4 (Holy Martyrs Eustratus, Auxentius, Eugene, Madrarius, and Orestes, at Sebaste)

Your holy martyrs O Lord, through their sufferings have received incorruptible crowns from You, our God. For having Your strength, they laid low their adversaries, and shattered the powerless boldness of demons. Through their intercessions, save our souls!

Кондак – глас други (Васкрсни)

Васкрсао си из гроба Свемогући Спаситељу и ад видјевши чудо уплаши се, и мртви усташе. А творевина, видјећи, радује се заједно с Тобом и Адам се весели: и свијет, Спаситељу мој, прославља Те непрестано.

Kontakion – Tone 2 (Resurrection)

Hades became afraid, O Almighty Saviour, seeing the miracle of Your Resurrection from the tomb! The dead arose! Creation, with Adam, beheld this and rejoiced with You! And the world, O my Saviour praises You forever.

Кондак – глас други (Свети мученик Евстратије)

Показао си се као свијетли свјећњак онима који седјеше у тами незнања, мучениче: Вјером си се као копљем наоружао и демонских напада се ниси уплашио, Свети Евстратије, говорниче кранорјечиви.

Кондак – глас шести (Праоцима)

Ненаучени Писмом него неописаном истином заштићени, преблажени, у подвигу огња сте се прославили, у сред неиздрживог пламена стојећи, Бога сте призвали: Пожури, о Милосрдни, и похитај као милостив у помоћ, као што можеш и желиш.

Kontakion — Tone 6 (Forefathers)

You did not worship the graven image, O thrice-blessed youths, but shielded by the ineffable Essence, you were glorified in your trial by fire. In the midst of the unbearable fire you called upon God, crying: "Hasten, O compassionate One. and in Your mercy, come to our aid, for You can do so if You will."

Посланица Колошанима Светог Апостола Павла 3:4-11

А када се јави Христос, живот наш, онда ћете се и ви с Њиме јавити у слави. Умртвите, дакле, удове своје који су на земљи: блуд, нечистоту, страст, злу похоту и лакомство, што је идолопоклонство, због којих долази гњев Божији на синове противљења, у којима и ви негда ходисте, када живљасте у њима. А сад одбаците и ви то све: гњев, љутину, пакост,

хуљење, срамотне ријечи из уста својих. Не лажите један другога, јер свукосте старога човјека са дјелима његовим, и обукосте се у новог, који се обнавља за познање, према лику Онога који га је саздао, гдје нема Јелина ни Јудејца, обрезања ни необрезања, варварина ни Скита, роба ни слободњака, него је све и у свему Христос.

Epistle to Colossians from Holy Apostle Paul 3:4-11

When Christ who is our life appears, then you also will appear with Him in glory. Therefore put to death your members which are on the earth: fornication, uncleanness, passion, evil desire, and covetousness, which is idolatry. Because of these things the wrath of God is coming upon the sons of disobedience, in which you yourselves once walked when you lived in them. But now you yourselves are to put off all these: anger, wrath, malice, blasphemy, filthy language out of your mouth. Do not lie to one another, since you have put off the old man with his deeds, and have put on the new man who is renewed in knowledge according to the image of Him who created him, where there is neither Greek nor Jew, circumcised nor uncircumcised, barbarian, Scythian, slave nor free, but Christ is all and in all.

Свето Јеванђеље по Луки 14:16-24

А он му рече: Неки човјек зготови велику вечеру и позва многе. И у вријеме вечере, посла слугу својега да каже званицама: Дођите, јер је већ све готово. И почеше се сви редом изговарати. Први му рече: Купих њиву и морам изићи да је видим; молим те, изговори ме. И други рече: Купих пет јармова волова, и идем да их огледам; молим те, изговори ме. И трећи рече: Ожених се, и зато не могу доћи. И дошавши слуга тај, јави ово господару своме. Тада се разгневи домаћин и рече слуги своме: Изиђи брзо на тргове и улице градске, и доведи амо сиромаше, и богаље и хrome, и слијепе. И рече слуга: Господару, учињено је како си заповједио, и још има мјеста. и рече господар слуги: Изиђи на путеве и међу ограда, и приволи их да уђу да ми се напуни дом. Јер вам кажем да ниједан од оних званих људи неће окусити моје вечере. Јер је много званих, али је мало изабраних.

Gospel according to Luke 14:16-24

Then He said to him, "A certain man gave a great supper and invited many, and sent his servant at supper time to say to those who were invited, 'Come, for all things are now ready.' But they all with one accord began to make excuses. The first said to him, 'I have bought a piece of ground, and I must go and see it. I ask you to have me excused.' And another said, 'I have bought five yoke of oxen, and I am going to test them. I ask you to have me excused.' Still another said, 'I have married a wife, and therefore I cannot come.' So that servant came and reported these things to his master. Then the master of the house, being angry, said to his servant, 'Go out quickly into the streets and lanes of the city, and bring in here the poor and the maimed and the lame and the blind.' And the servant said, 'Master, it is done as you commanded, and still there is room.' Then the master said to the servant, 'Go out into the highways and hedges, and compel them to come in, that my house may be filled.' For I say to you that none of those men who were invited shall taste my supper."

Пролог – Свети мученици Евстратије, Аксентије, Евгеније, Мардарије и Орест



Свети мученици Евстратије, Аксентије, Евгеније, Мардарије и Орест. Ових пет храбрих мужева засијаше као пет сјајних звезда у црно време христорборних царева Диоклецијана и Максимијана. Евстратије свети беше римски војвода у граду Саталиону, Евгеније му беше друг у војсци, Орест беше, такође, угледан војник, Аксентије свештеник, а Мардарије прост грађанин и земљак Евстратијев, будући обојица из града Аравракина. Царски намесници Лисије и Агрикола мучише најпре Аксентија као свештеника. Видећи невино страдање хришћана, Евстратије се сам пријави Лисију и изјави, да је хришћанин. За време мучења Евстратијева ступи Евгеније пред судију и узвикну: „Лисије, и ја сам хришћанин“. А када Евстратија провођаху са осталим мученицима кроз град Аравракин, виде их Мардарије са крова своје куће, опрости се са женом и двоје нејаке деце, и појури за њима вичући мучитељима у лице: „И ја сам хришћанин као и господин мој Евстратије“. А светом Оресту испаде крст из недара, када стрељаше нишан пред Лисијем, по чему га Лисије позна да је хришћанин, што и сам Орест отворено исповеди. Беше Орест млад и красан војник, и растом надвишаваше све остале војнике. Аксентије би посечен, Евгеније и Мардарије скончаше у мукама, Орест издахну на усијаном гвожђу, а Евстратије у пећи огњеној. Пред смрт причести светог Евстратија у тамници свети Власије (в. 11. фебруар). Мошти њихове беху доцније пренете у Цариград и сахрањене у цркви њиховог имена – Светих Петочисленика. У тој цркви њих су виђали живе, а свети Орест јавио се и светом Димитрију Ростовском (в. 28. октобар). Од светог Евстратија остала је красна молитва која се чита на суботној полуноћници: Величаја величају тја Господи.

Lives of Saints - Holy Martyrs Eustratius, Auxentius, Eugene, Mardarius, and Orestes, at Sebaste

The Holy Martyrs Eustratius, Auxentius, Eugene, Mardarius, and Orestes (the Five Companions) suffered for Christ under the emperor Diocletian (284-305) at Sebaste, in Armenia. Among the first Christians imprisoned and undergoing torture at that time was Saint Auxentius, a presbyter of the Arabian Church. One of those who witnessed the steadfastness of the Christians was the noble military commander Saint Eustratius, the city prefect of Satalios, and archivist of the province. He was secretly a Christian, and when he openly confessed his faith, he was subjected to torture. They beat him, and put iron sandals studded with sharp nails on his feet, then forced him to march to the city of Arabrak. Witnessing the arrival of Saint Eustratius in Arabrak, one of the common people, Saint Mardarius, confessed that he was also a Christian like Saint Eustratius. He was arrested and cast into prison. Holes were drilled in his ankles, and ropes were passed through them. He was suspended upside down, then heated nails were hammered into his body. He died a short time later. To him is attributed the prayer “O Master Lord God, Father Almighty ...” (which is read at the end of the Third Hour). As for Saint Eugene, they ripped out his tongue, they cut off his hands and feet, and then they beheaded him with a sword. Saint Auxentius was also arrested and beheaded. The young soldier Saint Orestes confessed himself a Christian and stood trial for



this “crime.” He was sentenced to be stretched out upon a red-hot iron bed, and became frightened when he approached it. Encouraged by Saint Eustratius, he made the Sign of the Cross and got onto the heated bed, where he surrendered his soul to God. Saint Eustratius was sentenced to be burned alive on December 13. As he was being led to his death, he prayed aloud (“I magnify Thee exceedingly, O Lord, for Thou hast regarded my lowliness...”). This prayer is still read at the Saturday Midnight Office.